

σοφίας ἐβόα: *ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρὸς με.*» Ἦτο φωνὴ βοῶντων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἰς ὧτα μὴ ἀκούοντων. Ἡ ἀνθρωπότης ἀνέκαθεν προσκεκολλημένη εἰς τὸ ἐγκληματικὸν καὶ παράφρον ἄρμα τῆς *παραντία ἡδονῆς*, κατὰ τὸν Θουκυδίδη, ἐπανεπαύετο εἰς τὸ ὑλόφρον ἀξίωμα *«φάγωμεν, πίωνμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν»*: ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸν σωματικὸν καὶ ψυχικὸν τὼν θάνατον συστηματικῶς προητοιμάζον καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον καὶ τὴν ἐξόντωσιν καὶ τῶν νεαρῶν βλαστῶν των. Ἦδη ὅτε εἶδον ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἡ νεότης φέρεται ἀκάθεκτος πρὸς τὰς ἀγάλας τοῦ Μπολσεβικισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας συνήλθον ἐκ τοῦ ληθαργου. Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ! Ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς κινήσεως ταύτης ἐσύρθη ἐκοῦσα ἄκουσα καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὸ Πατριωτικὸν ἴδρυμα ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τούτου μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ τῆς δεούσης δραστηριότητος. Ἐν συνεννοίᾳ δὲ μετὰ τοῦ Κέντρου καὶ τὸ ἐν Πάτραις Παράρτημα τοῦ Πατριωτικοῦ ἰδρύματος διωργάνωσε κατ' αὐτὰς πρόγραμμα ἐορτασμοῦ ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν. Εἶναι ἄξια παντὸς ἐπαίνου καὶ πάσης ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας μας εὐγνωμοσύνης αἱ ἀποτελεῦσαι τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ ἄνω ἰδρύματος Πατρῶν ἀξιότιμοι κυρίαί αἵτινες πρωτοστατοῦν εἰς πᾶσαν εὐγενῆ κίνησιν καὶ φιλοπρόδοτον ἐνέργειαν. Αἱ ἐορταὶ διεξήχθησαν ἐν πάσῃ τάξει καὶ ἐπιβλητικότητι, ἐν τῇ ἀπλότητι. Τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἐτελέσθησαν δοξολογίαι ἀφ' ἐνὸς εἰς τὸν ἱερόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου ὠμίλησεν ἐπικαίρως ὁ πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Γερβ. Παρασκευόπουλος Πρωτοσύγγελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν ἱερόν ναὸν Παντοκράτορος, ὅπου ὠμίλησεν ὁ αἰδ. κ. Θωμ. Παπαγιαννόπουλος. Ἀμφότεροι οἱ ἱ. ναοὶ ἦσαν ὑπερπλήρεις ἀπὸ τὰ δι' αὐτὰ διεξήχθησαν αἱ ἐορταὶ ὀρφανὰ καὶ ἐν γένει ἄπορα παιδία, ἡλικίας 4—12 ἐτῶν καὶ πλῆθος κόσμου. Τὴν ἐπιβλεψὶν τούτων καὶ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὸν ἱερόν ναὸν Παντοκράτορος καὶ Εὐαγγελιστρίας εἶχον ἀναλάβει πάνυ προθύμως προσφερθέντα πρὸς τοῦτο μέλη ἐκ τῶν ἐνταῦθα προσκόπων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Παπαγεωργακοπούλου Καθηγητοῦ Θεολογίας ὅστις μὲ ἐξαιρετικὴν εὐφράδειαν καὶ μὲ τὴν διακρίνουσαν τὸν ἐκλεκτὸν τοῦτον ἐπιστήμονα

ὀξύνουσαν καὶ ἀναλυτικότητά, πάνυ διεξοδικῶς ἐξέθιξε τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως. Τὴν ἐπομέτην 27 Δεβρίου οἱ κινηματογράφοι τῆς πόλεώς μας προέβαλλον ταινίας εὐθύμους ὅπου δωρεὰν συνέρρεον τὰ ὀρφανὰ καὶ ἄπορα μικρὰ παιδία.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁμως ὑπενθυμίζομεν εἰς τὴν εὐγενῆ ὀργάνωσιν τὸ ἱερόν καθήκον ποῦ ἔχουν νὰ διοργανώσουν εἰδικὰς ἠθικο-διδασκτικὰς κινηματογραφικὰς παραστάσεις διὰ τὴν ἐν γένει νεότητα, ἵνα τοῦτο χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ ἐξυψώσεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ τοῦ ἐν κτηνώδει καὶ ποταπῇ θέσει εὐρισκομένου θεάτρου καὶ κινηματογράφου κατὰ τὴν κοινὴν ὄλων ὁμολογίαν. Εἶναι αἰσχος νὰ παρακολουθοῦνται παραστάσεις τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς αἰσχροτέραι ἀπὸ παρθενικὰ μάτια καὶ ἐν γένει ἀπὸ ἀνθρώπους σεβομένους ἑαυτοὺς.

Τέλος τὴν 28ην διενεργήθη ἔρανος εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου καὶ τὴν 29ην ἡ ἐορτὴ τοῦ Χριστουγεννιάτικου Λένδρου εἰς τὸ Δημαρχικὸν μέγαρον.

Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

Μία ἐκ τῶν μᾶλλον βαθύτερον χαινουσῶν πληγῶν, ἐξ ὧν δυστυχῶς οἱ λαοὶ πάσχουν καὶ αἰμάσσουν εἶναι καὶ ὁ πλήρης πύου καὶ δηλητηρίου ἀλκοολισμὸς ἥτοι ἡ ἄκρατος, ἡ ὑπέρομετρος καὶ ἀχαλίνωτος ἀπόλαυσις τῶν πνευματωδῶν καὶ δηλητηριωδῶν ποτῶν. Ἡ σπατάλη καὶ ἡ ἐκ ταύτης οἰκονομικὴ ἀνάγκη, ἡ διανοητικὴ ἀμβλύτης, ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως, ἡ οἰκογενειακὴ ἀκαταστασία καὶ ἀποσύνθεσις, ἡ ἀπόγνωσις καὶ ὁ ἀπελπισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διαφθορά, αἱ πλείσται κοινωνικαὶ πληγαί, ἡ φρενοβλάβεια, τὰ ἔλκη τὰ κοινωνικά, ἡ ἠθικὴ κατὰπτωσις, τὸ δηλητήριον τῶν τέκνων, ἡ αὐτοχειρία, ἡ ἠλιθιότης καὶ αὐτὴ ἡ ἀπώλεια τῆς σωματικῆς ρώμης, ἐκπηγάζουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐφιάλης τοῦ Κόσμου. Ὅθεν πᾶς ὁ συμπονών διὰ τὰ ἐκ ταύτης τρομερὰ τῆς ἀνθρωπότητος δεινὰ ὀφείλει ὡς ἄλλος καλὸς Σαμαρεῖτης νὰ ἐπιχύσῃ ἔλαιον καὶ οἶνον ἐπὶ τῆς πληγῆς ταύτης ἵνα κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του συντελέσῃ πρὸς ἐπούλωσιν τῆς τρομερᾶς πυρορροῦσῆς ταύτης κοινωνικῆς γαγγραινῆς. Εὐτυχῶς ἂν καὶ ἀργὰ ἐπὶ τέλους πολλὰ ἐκ τῶν πεπολιτισμένων Κρα-